

»Pre advokátske komory jako verejné korporácie platí § 3. jazykového zákona. — Podľa neho musia za podmienok v § 2. jazykového zákona udaných prijímať a vybavovať podania v jazyku menšiny zostavené. — Avšak zákon nehovorí, že toto vybavenie má sa stať v jazyku menšiny, vlastne v jazyku podania. — Preto advokátska komora takto postupujúč neporušila zákonného predpisu.«

Z ministerstva spravodlnosti.

Revíse občanského zákona. Nákladem ministerstva spravodlnosti vyšlo práve druhé vydání elaborátu vypracovaného subkomitétem pro revísi občanského zákona (referent prof. Dr. Krčmář), jenž obsahuje: Návrh všeobecné části občanského zákona s novou podrobnou úpravou předpisů mezinárodního práva soukromého, návrh všeobecné části práva obligačního a ze zvláštní části návrh hlav o darování, smlouvě schovací, půjčce, zá-půjčce a zmocnění. Knihu tuto o 282. stranách lze objednat v prezidiální kanceláři ministerstva spravodlnosti za cenu 30 Kč.

Tamtéž lze objednat i elaboráty subkomitétů ostatních a to elaborát zbývající části práva obligačního a náhrady škody (referent prof. Dr. Weisz) za 16 Kč, elaborát práva rodinného (referent prof. Dr. Kafka) za 12 Kč a elaborát práva dědického (referent prof. Dr. Svoboda) za 8 Kč.

Elaborát subkomitétu pro právo věcné (ref. prof. Dr. Stieber) jest rozebrán a bude nově vydání uspořádáno, jestliže se sejde dostatečný počet předběžných přihlášek.

Literatura.

Obecné sriadenie platné na Slovensku. Na základe uh. zákona XXII. z roku 1886 doplneného zákonmi československými a príslušnou judikaturou.

Príručku zostavil Dr. Otto Rosenauer, ministerský tajomník z ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska.

II. vydání, str. 485., 1924. Cena 50 Kč. Nákladom vlastným.

V naší republice platí čtvero všeobecné zřízení obecní (pro Čechy, Moravu, Slezsko, Slovensko s Podkarpatskou Rusí) a nad to zvláštní zřízení obecní, vydaná pro jednotlivá města statutární v zemích historických.

Všeobecná zřízení obecní v zemích historických jsou takměř shodná. opírajíce se o říšský zákon obecní z r. 1862. Větší rozdíly jsou mezi městy statutárními. Rovněž zřízení obecní na Slovensku se dosti liší od typů v zemích historických.

Snahy o jednotnou úpravu obecního zřízení v celé republice neměly dosud úspěchu a byly upravovány spíše jen jednotlivé části obecních zřízení, zejména volební řád do obcí a finanční právo obecní, slučování obcí a pod.

Není divu, že takovéto částečné úpravy bylo mnohdy nesnadno zapnouti do systému platných obecních zřízení a že vzcházely tu při výkladu značné pochybnosti.

To zejména platí o slovenském zřízení obecním v čas převratu platném (zák. čl. XXII : 86).

Byla proto velmi živá potřeba po vydání obecního zřízení na Slovensku, tak jak nyní platí po všech změnách a doplňcích provedených

zákonodárstvím republikánským. Praxe německá zmocňuje v takových případech ministerstvo, aby nařízením vydalo nové znění zákona, který byl čtenějšími dodatky již novelisován a jest nepřehledný a způsob ten nutno z důvodu bezpečnosti právní jen schvalovati. V naší republice bohužel se tak neděje a ponechává se soukromé iniciativě a literatuře, aby vypracovala pravý text zákona často doplňovaného a měněného.

Pokud jde o obecní zřízení uherské, vykonal tuto nesnadnou práci autor, ministerský tajemník, a to celkem se zdarem.

Za základ byl položen slovenský text obecního zřízení, jak byl sdělán ještě za uherského režimu, ale bylo by bývalo účelnější text ten zrevizovati vzhledem k pokroku jazyka slovenského a tvořící se jednotné vědecké terminologii československé.

K textu zákona byly celkem všude na vhodných místech otištěny nové zákony, nařízení a předpisy text doplňující a měnící. Doporučovalo se také uváděti z republikánských zákonů, kdy na Slovensku nabyly účinnosti. (Sr. na př. ohledně Bratislavy a Košic zákon čís. 243/22 nabyt účinnosti 30. XI. 1922, nařízení 275/22 dnem 30. IX. 1922.) Cenné jsou i otisky četných nařízení a výnosů ministerstva s plnou mocí, ježto mohou býti pokládány za projev úřední praxe nejv. úřadu správního na Slovensku. I výběr z judikatury nejv. spr. soudu jest hojný.

Jak výše uvedeno, působí výklad nyní platného zřízení obecního značné obtíže a jest proto vysvětlitelno, že v některých otázkách se mohou názory rozcházet. Tak na př. uvádím toto: Slovenské obecní zřízení rozeznává v § 1. velké obce, malé obce, města s regulovaným magistrátem, v komentáři však se velké a malé obce slučují v jedinou kategorii obcí, poněvadž prý rozdíl mezi velkými a malými obcemi už nejestvuje (str. 10.). Po mém soudu rozdíl mezi velkými a malými obcemi se sice seslabil, ale zrušen nebyl, on má nadále značný význam (na př. X. oddíl obec. zřízení). Rovněž bylo třeba podotknouti, že podle tak zv. slovenské novely obecní může býti utvořena i nová kategorie obcí, totiž města s rozšířenou působností.

§ 2. přece líčí jasně samostatnou působnost (v níž obce vyřizují samostatně své věci) a přenesenou působnost (provádění správy státní a župní neb jiné). Proč tato přenesená působnost byla v překladu vynechána, není jasno.

K § 15. bylo dobře uvést aspoň základní ustanovení prov. nařízení k zák. čl. V. 1903 vydaného pod čís. 90.000/1903.

K § 22. bylo vhodno uvést aspoň základní materiální předpisy, kterými agenda tam uvedená jest upravena. Patrně nedopatřením byla vynechána policie veřejných míst (Platzpolizei).

Komentář pokládá ustanovení § 24. lit. a) až c) a lit. e) za zrušená ustanovením bodu 8. k § 57. prov. nař. čís. 143/1922. Nehledě k čl. VIII:1912, jest dle bodu toho však zrušen § 24. až 26. jen potud, pokud se vztahuje na finanční hospodářství obcí. Vzhledem k tomu jest pochybno, zda zrušeno bylo ustanovení lit. e) »o zřizování významných veřejných děl«. (§ 24. zák. č. 329/21 má ráz formálně-právní.)

Prvá věta § 32. nesporně platí a patrně i § 54.

V § 55. nebylo znění § 65. voleb. řádu obec. přesně uvedeno.

Odst. 3. a 4. § 57. byl nahražen § 5. obec. novelly čís. 253/22.

§ 64. zajisté platí, pokud nejde o města s regulovaným magistrátem. Poslední odstavec § 65. není správně přeložen.

§ 69 odst. 2. byl nahražen § 10. voleb. řádu.

§ 71. pozbyl platnosti vzhledem k § 8. voleb. řádu.

U § 81. byl vynechán konec.

Odstavec 3. § 89. platí i nadále.

Finanční hospodářství obecní bylo upraveno zákonem 329/21 a prov. nař. 143/22, ale jest pochybno, zda způsobem vyčerpávajícím; to má ze-

jména význam pro další platnost § 109. vedle § 17. fin. novely. § 160. po mém soudu vůbec pozbyl platnosti § 23. slovenské novely.

Bylo proto účelno, aby byl původní text obec. zřízení, jak platil v čas převratu, vždy uveden, aby bylo lze posouditi, zde změny autorem provedené jsou novým zákonodárstvím odůvodněny.

Jinak nutno uznati, že kniha jest záslužnou prací, jak také vytkl v úvodě, kterým ji doprovodil, ministr s plnou mocí Dr. Kállay. L.

Sociální Revue (Administrace v Praze III., 153).

Roč. IV., čís. 5.: Dr. B. Vomáčka: O právním a sociálním postavení zřizenců. Min. rada Fr. Mězl: Vystěhovalectví z Čsl. Republiky. R. Lesovský: Statistický přehled podpor v nezaměstnanosti v Č. S. R. do konce r. 1922. Prof. Dr. L. Haškovec: Mezinárodní sjezd propagace sociální hygieny a profylaktické výchovy zdravotní a mravní. Jan Gallas: Dělnické a sociálně-politické zákonodárství v cizině. Otázka inspekce práce na V. mezinárodní konferenci práce v Ženevě. Zprávy. Ze sociálního ústavu Č. S. R. Un. Prof. Dr. L. Varlez: O vystěhovalcké otázce v současné Evropě. Knihopisné noticky. Judikatura Nejvyššího správního soudu. Věstník ministerstva sociální péče.

Rôzne zprávy.

Prof. Dr. Jiří Hoetzel.

Dne 10. září 1924 dovršil 50 let JUDr. Jiří Hoetzel, řádný profesor nauky správní a českoslov. práva správního na právnické fakultě university Karlovy v Praze.

Dr. Hoetzel habilitoval se pro právo správní r. 1908 spisem *Nauka o správních aktech. Zároveň studie k pojmu veřejné správy* (vyšel r. 1907 v Knihovně Sborníku věd právních a státních v řadě státovědecké, čís. X.). Ve spise tom autor vyličuje pojem veřejné správy a její hranice k jiným funkcím státním, význam subjektivních práv veřejných ve správě a poměr jejich k správní justici, podává rozvrh správních aktův a rozebírá zejména akty jednostranné. Prací touto, již můžeme dobře označiti jako stručný, ale přesný výklad všeobecné části práva správního, Hoetzel dobyl si význačného místa mezi vědeckými badateli na poli práva správního. Velmi dobrou školou k tomu byla jeho činnost v zemském výboru král. českého, mezi jehož konceptní úředníky náležel od počátku r. 1902 a kdež pracoval zejména v oboru práva honebního pod vedením profesora práva správního Dr. Jiřího Pražáka a v oboru práva stavebního i okresního a uveřejnil mnohé jemné studie o jednotlivých otázkách, jakož i výklad českého honebního práva v Sitenského Hospodářském Sborníku.

Jako docent práva správního byl Hoetzel nad jiné povolán k tomu, aby převzal redakci Správního Obzoru, revue to veřejného práva, kterou Klub konceptních úředníků zemských v Čechách v život uvedl. Vynikající zásluhou Hoetzlovou jest, že dovedl k sobě připoutati celou řadu mladých pracovníkův a že revui udržel až do jejího zániku na vysoké vědecké výši.